

A collage of Jewish religious items. At the top are two large, golden-brown challahs dusted with powdered sugar. Below them are several golden coins, likely silver sheqels, with Hebrew inscriptions. In the center, a white circular graphic contains the title text. Below the title, a yellow circular graphic contains a subtitle. At the bottom, a rabbi with a long white beard and a black hat is seen in profile, reading from an open book with a fringed cover. To his right is a golden menorah with seven branches.

הולך ומוסיף אור

חוברת לימוד
והפעלה לחנוכה
כתות א"ד

הוֹלָךְ וּמוֹסִיף אוֹר

חוברת לימוד
והפעלה לחנוכה
כתות א־ד

_____ כּתה:

שם התלמידה: _____

יוצא לאור ע"י בית הספר 'בית חיה'

רח' זוועהיל 10, ת.ד. 47

ביתר עילית, 90500

טל: 02-5808828

פקס: 02 - 5807776

דואר אלקטרוני: bet_haya@zahav.net.il

ליקוט ועריכה: ר. בלוי

כתיבה: ר. הבר

ניקוד והגהה: מ.מ. הלפרין

בַּפְתַּח הַחֹבֶרֶת

'בְּרוּכָה הַבָּאָה'

זמן רב השקיעו דיני וריקי כְּדֵי לְצַבֵּעַ וּלְקַשֵּׁט אֶת
הַשְּׁלֵט לְכָבוֹד דּוֹדָה רֵאת, שְׁמֹגִיעָה מְאֻמְרִיקָה לְכָבוֹד
חַג הַחֲנֻכָּה. לֹא בְּכָל יוֹם הֵן זֹכוֹת לְבִקּוּר כֹּה מִיָּחָד.
רִיקִי כְּבָר מְחַפֵּה לְשִׁמְעַ אֶת סִפְהֻרֶיהָ שֶׁל הַדּוֹדָה רֵאת,
סִקְרָנִית לְדַעַת אֵלֹו חֲיוֹת מְתַכְנְנַת הַדּוֹדָה, וְגַם.. מְנַסָּה
לְנַחֵשׁ אֵלֹו הַפְּתָעוֹת מְחִכוֹת בַּמְזוּזָה הַסֶּגְלָה. וְ... אֵיךְ
שְׂכַחְנוּ? רִיקִי מְצַפֶּה לְהִקְשִׁיב לְדּוֹדָה רֵאת שְׁחוֹרְזֹת
חֲרָזִים בְּמַהִירָתָה!

יַחַד עִם הַדּוֹדָה רֵאת חַג הַחֲנֻכָּה יִהְיֶה מְאִיר וּמְעִנֵּן
שְׁבָעָתִים.

וַמָּה אֶתְךָ?

גַּם אַתְּ מְזַמְנַת לְהַצְטַרֵּף אֶל רִיקִי וְאֵל הַדּוֹדָה רֵאת,
לְמַסָּע קְסוּם בִּימֵי חַג הַחֲנֻכָּה.

פּרָטִי הַמְבַצֵּעַ

בְּאִמְצָעוֹת הַחוֹבֶרֶת תּוֹכְלִי לְלַמֵּד וּלְהַעֲשִׂיר, לְפָתוֹר חֵידוֹת וּלְמַלֵּא מְשִׁימוֹת.
הַחוֹבֶרֶת נִבְנְתָה לְאוֹר הַעֲקָרוֹן שֶׁל "מוֹסִיף וְהוֹלֵךְ". בְּכֹל יוֹם מִימֵי חַג הַחֲנוּכָּה,
אָנוּ מוֹסִיפִים עוֹד גַּר הַדְּלָקָה. אִם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הִדְלַקְנוּ גַר אֶחָד (וְשִׁמְשׁ),
בַּיּוֹם הַשְּׁנִי נוֹסִיף עוֹד גַּר, וְנִדְלִיק שְׁנַי גְּרוֹת. מִה שְׁהָאִיר אֶתְמוֹל, כִּכְרַר אֵינּוּ
מְסַפֵּיק טוֹב הַיּוֹם. בְּדַבָּרִים שֶׁל קִדְשָׁהּ, תְּמִיד יֵשׁ לְהוֹסִיף, "מַעֲלִין בְּקִדְשׁ".
כֵּן גַּם בַּחוֹבֶרֶת, בְּכֹל יוֹם נִמְשָׁיֵךְ בְּקִיּוֹם הַמְשִׁימוֹת בְּהוֹן נְהַגְנוּ עַד כּוֹה, אָךְ לֹא
נִסְתַּפֵּק בְּכָךְ אֲלֵא נוֹסִיף וְנִלְמַד עַל עוֹד מִצָּוָה אוֹ הִנְהַגָּה חֲסִידִית.
וּבּוֹדָאי הַלְמוֹד וְהַמְצוּוֹת שֶׁלְנוּ יֵאִירוּ אֶת הָעוֹלָם, וְיִבְיִאוּ אֶת אוֹר הַגְּאֻלָּה,
בְּקִרְוֹב מְפֹשֵׁ!

בְּכֹל יוֹם:

לְמַדֵּי אֶת קִטְעַת הַלְמוֹד,

קִרְאֵי אֶת הַסְּפָר הַחֲסִידִי,

לְמַדֵּי אֶת פְּנֵת הַהֲלָכָה וּמִנְהַג,

פְּתִירֵי אֶת הַשְּׁעִשׂוּעוֹן

וְהִכִּי חָשׁוּב - בְּצַעֲי אֶת הַמְשִׁימָה הַיּוֹמִית וְהַחֲתִימֵי אֶת הַהוֹרִים. אֵל תִּשְׁכַּחֲךָ
לְבַצֵּעַ גַּם אֶת הַמְשִׁימוֹת הַקּוֹדְמוֹת שֶׁהָרִי 'הוֹלֵךְ וּמוֹסִיף' בְּטוֹב - לְעוֹלָם לֹא
נִשְׁאָרִים בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, תְּמִיד יֵשׁ לְהֵלֵךְ וּלְהִתְקַדֵּם וּבְלִי לְזַנֵּחַ אֶת הַעֲבָר.
אֶת הַחוֹבֶרֶת עִם הַתְּשׁוּבוֹת וְחֲתִימוֹת עַל בְּצַעֲי הַמְשִׁימוֹת הַבִּיִּאי אֶתְךָ לְבֵית
הַסְּפָר, הַגִּישִׁי לְמַזְכִּירוֹת לְאַחַר חֲפִשֶׁת הַחֲנוּכָּה וְאוֹלֵי גַם אֶת תְּזִכֵּי בְּפָרְס...
בְּהַצְלָחָה!

דבר המנהלת

תלמידות יקרות,

את גרות החנכיה יש להדליק דווקא בפתיח - בכדי לפרסם את הנסים והנפלאות שארעו בחנכה. אור, אין להחביא ולשמר לעצמנו; יש לתת מהאור שלנו לאחרים, להאיר את הסביבה ולדאג שאם יש לנו אור הוא יהיה גם מנת חלקו של המזל.

הלכה נוספת קובעת כי את גר החנכה מדליקים כשבחוץ מחשיך. והשלל הבת הקטנה, מעט האור - דוחה הרבה חשך! בכחה של פעלה קטנה, אם היא טובה ונעשית בדרכי הנכונה - לשנות, להאיר ולתקן עולם ומלואו.

אתן, שזכיתן להפנות על משפחת בית חיה - בית הספר של הרבי כאן בביתר עלית, משפשות מקור של אור, הנכן "פנסאיות" שבפעולותיכם היום-יומיות מאירות את חשכת הגלות ועל כן אני גאה בכן מאוד. כחלק מהנושא השנתי שלנו 'אשרינו שחסידיים אנו', מצאנו לנכון להדגיש את המשך העשייה החסידית בכל עת. גם בחגים ובחפשות מחוץ למסגרת בית הספר. חוברת זו מסייע בידך להתמיד בפעולות והנהגות חסידיות בחפשת החנכה.

בחנכה, אנו מוסיפים גר חדש נוסף בכל יום: ביום ראשון של החג נברך "שהחיינו" ונקיים את הפעולה בשלמות על ידי גר אחד. אך בכדי לקיים את הפעולה שוב למחרת, עלינו להדליק שני גרות וכן להוסיף גר בכל יום. מכך לומדים שיהודי חייב כל הזמן להוסיף ולהעלות בקדש. הפעולות שבצענו היום בשלמות - אינן מספיקות עבור סדר. ואם ה' נתן עוד יום ועוד שנה, אסור לנו להשאיר באותה רמה: חייבים לגדל, להוסיף ולהתקדם.

אם נשפיל לזכר זאת בכל יום יום, נמצא כחות להתקדם ולהעלות בקדש. ואין ספק כי בכך נזכה לקרב את הגאולה ולהראות במהרה את אורה של מנוחת הסקדש, בגאולה האמתית והשלמה בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

בברכת חג חנכה שמח,

חני בלוי - מנהלת

נושא: חנכה

לומדים

ספור

נרות חנכה בשמחת תורה

סוחר עצים ידע היה ר' פתחיה. לעתים קרובות הוא היה יוצא ליערות ומפסקם על עבודת פריית העצים. מדי שנה, נהג ר' פתחיה לנסע לרבו, הרבי הרש"ב לחג הסכות. באחת השנים, בעצמו של החג, פנה הרבי לפתחיה החסיד ואמר: "כאשר אתה יוצא ליער, אל תשפח לקחת אתך נרות חנכה".

ימים עוברים ושבעות חולפים, וכבר נצב בפתח חג החנכה. ימים ספורים לפני החג יצא ר' פתחיה בדרך אל היער. ברגע האחרון, נזכר הוא בהוראתו של הרבי, ונתחב לכיסו נרות. הוא אמןם תכנו לחזור לביתו להדלקת נרות, אולם חזקה עליו מצותו של הרבי.

העבודה נמשכה מעבר לסצפה, ורק לאחר שירד הלילה פנה ר' פתחיה לחזור לביתו. בחסאת החשכה הגיעו מולו שני שוודים. הם רוקנו אותו מכספו וקפחו אותו בחבלים.

ברגעים אלו, כאשר פתחיה נפרד במחשבתו מבני משפחתו, נזכר הוא בנרות שבכיסו.

"אנא, תנו לי לפחות לקום את מצות הדלקת נרות", התחנן פתחיה בפני השוודים. לאחר שקבל את רשותם, הדליק בהתרגשות רבה את הנר הראשון ויצדו הניח את השפש.

מסורקק, הבחין שומר היער בלהבות הקטנות. הוא חשש כי שרפה פוצצת ביער, ומהר לסקום. כאשר ראה את המתרחש, תפס את השוודים ושחרר את ר' פתחיה לדרך.

רק עכשו הבין החסיד מדוע בקש מסונו הרבי לקחת אתו נרות חנכה...

כל הפשפחה ובני הדודים הגיעו לערב לביבות בבית של ריקי ודיני.

"אני מפיצה את כל האותיות", ספרה מירי, הבת-דודה הקטנה שלומדת בגן.

"אז מה?", אמר דידי, אחיה. "אני כבר ב'סכינה' ואפילו יודע לכתוב את הא-ב.

ריקי, שהקשיבה לשיחה, הוסיפה בגאונה: "גם אני פעם ידעתי לכתוב את הא-ב, אבל עכשו אני יודעת לכתוב מלים שלמות ואפילו לקרא משפטים".

"מה הבעיה?", התערבה דיני מהצד, "אני יכולה לקרא אפילו ספורים שלמים".

ריקי לא ותרה: "הפורר שלנו אמרה שאחרי חנכה נמשיך להתקדם, וגם אנחנו נוכל לקרא ספורים ארפים".

דודה רות, שעד כה הקשיבה בחיפה, הרגיעה את ריקי ואמרה:

"זה חשוב וטוב ללמד,

אך תמיד צריך להוסיף עוד

מה שידענו אתמול, או שלשום

כבר לא מספיק בשביל היום,

גם בחג החנכה

כל יום מוסיפים בר להדלקה.

כך גם ברוחניות ובקיום מצוות

יש להוסיף בפעולות טובות

אם אתמול נמנעתי מלשון הרע

היום אשמר על פי וגם אותר לחברה

אם עד כה הורדתי את הפח

אוסיף ואעזר גם במטבח

לטוב אין סוף, עוד מעשה ועוד פעלה

כך נכריע את הכף, ותבוא הגאולה".

הלכה ומנהג

- נשים ובנות אינן מדליקות גרות חנוכה בפרד, אלא יוצאות ידי חובה בשמיעת ההדלקה מאב/בעל וכדומה.
- על הגרות להיות דולקים לפחות חמשים דקות. בזמן זה, אין להזיז את החנכיה מסקופה.
- בערב שבת מדליקים גרות חנוכה מקדם יותר, ולאחריהם מדליקים גרות שבת קדש.
- אם שכח לומר "ועל הנסים" בתפלה, אם נזכר אחרי שסיים את ברכת "הטוב שסג", אינו חוזר.
- אם שכח בברכת הפזון, כשיגיע ל"הרחמן" יאמר "הרחמן הוא יעשה לנו נסים כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. בימי סתתיהו."
- נוהגים להרבות בצדקה בימי החנוכה.
- את שירי הפתילות שדלקו ושירי השמן שבחנוכיה (לא בבקבוק) - שורפים אחרי החג.

משפיעים

מי אני?

גלו את החפצים הקשורים לחג החנוכה

1. אני אמנם גר, אך מיחד יותר בתפקיד חשוב אני משמש ממני מדליקים את האש ואני גם יכל לעזר אם רוצים להנות מהאור
2. אהובה מאוד לאכילה בשמן מטגנת וטבולה זכר לפך השמן החדש שנמצא בנס בבית המקדש
3. שוחקתי במשחק המחבואים ואיתי לא מצאו הרשעים ונשארתי חתום וטהור וממני הדליקו את האור

4. איתי מדליקים בשמן זית וך טהור כל קנה שלי מקשט בגביע, פרח וכפתור

הַחֲנֻכָּה הַזֹּאת אֵשׁ טְהוֹרָה וְאֵשׁ טְהוֹרָה הֵיאָהּ. יְאֻדָּהוּ

היי שתפה בהדלקת הנרות, עני 'אמן' על הברכות ושבי חצי שעה על יד הנרות לשמע מה הם מספרים לנו...

משימה

חנוכיה

נושא: נטילת ידים

לומדים

"אוי! הכל הולך לי הפוך היום", קראה ריקי על הבקר.
 "הגרבנים לא תואמות, מברשת השנים נעלמה, וכבר נחבלתי
 פעמים".

דודה רות נחלצה לעזרתה ושאלה: "אולי שכחת לטל ידים,
 הבקר?"

"אוי נכון!", טפחה ריקי על ראשה, "באמת שכחתי. בדרך
 לכיור ראיתי את הקלסר על הרצפה. שמתי אותו בתיק,
 ואז נזכרתי בפעטפה שקבלנו. רצתי להביא לאפא את
 הפעטפה, ו... כף שכחתי לגמרי מהנטילה.

"למה באמת חשוב כל כך לטל ידים בבקר?", שאלה דיני.
 דודה רות מהרה אלה מזודת הקסמים שלה. היא שלפה קערה

סגולה ונטלה תואמת, ואמרה בחיך:

עוד לפני שקמים מהמטה, בבקשה

יש לטל את הידים, להוסיף בקדשה

כך מתחילים את עבודת ה' בכל יום חדש

כמו הכהנים שקדשו ידים, בכיור בבית המקדש.

חוץ מזה, בלילה הגויף נטמא

כשעוזבת אותנו הנשמה

כשמתעוררים בבקר הטמאה עוברת

מלבד קצות האצבעות, עליהם היא נשארת.

נטילת ידים לסרוגין שלוש פעמים על כל יד,

מעבירה את הטמאה לגמרי ומיד.

עם קערה וספל, ערכה נהדרת

נטילת הידים - מהדרת!

הלכה ומנהג

- לפני נטילת ידים בבקר אין לגעת באברי הגוף ובאכל.
- בפנים ששמשו לנטילת ידים שורה רוח רעה ויש לשפף אותם לכיר/לשרותים.
- אסור ללכת 4 אמות (פ-2 מטר) לפני נטילת ידים.
- מנהג חסידים שלא ללכת כלל לפני נטילת ידים, לכן מניחים ליד המטה קערה וספל.
- בנוסף לנטילת ידים מיד כשקמים, יש לטל ידים לפני התפלה (להטהר כיון שנגעו בגוף, וכחכנה לתפלה), ואז גם סבוכים "על נטילת ידים".
- מקרים נוספים בהם יש לטל ידים: אחרי גזיזת צפרניים, אחרי תספורת, אחרי חליצת נעלים, וכאשר יוצאים מסקלחת/שרותים.

ספור מים ושפע

הערה: הספור עוסק בנטילת ידים לסעודה.

פעם פגש רבי אלעזר, בנו של רבי שמעון בר-יוחאי, ביהודי, ששעליו היה ענן שכינה. הבין רבי אלעזר כי לפניו יהודי מיחד, והציע לו להצטרף אליו לאביו, התנא האלקי רשב"י. וכך, סדי יום היה היהודי, יועזר שמו, יושב עם רשב"י ולמד אתו תורה.

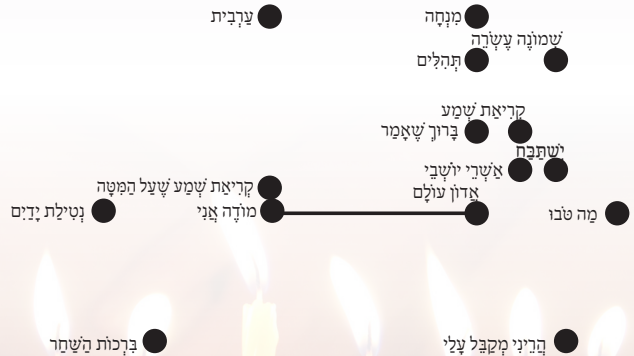
באחד הימים, באשר עסקו בהלכות נטילת ידים, ראה רבי שמעון כי יועזר נוטל את ידיו בשפיע, עם פמות גדולה של מים.

נענה ואמר: "מלא ידיו מברכותיו. מי שנוטל ידיו כראוי, הברכות שורות על ידיו והוא מתברך בעשרות, בנוסף לשכרו בעולם העליון".

ואכן, כעבר זמן קצר התקיסה הברכה. יועזר סצא מטמון יקר עם דיגרי זהב, והוא התעשר עשר רב. כך, היה לכל לשבת ולעסק בתורה בבנת, ואף חלק מכספו לעניים.

משתעשעים

חברי בקדות על פי סדר היום:

הכיני קערה עם ספל ליד המטה בלילה, ובבקר טלי ידוך ליד המטה.

מישימה

חוכיה	נטילת ידים

נושא: צדקה

לומדים

ספור
צדקה תציל ממות

כְּאִשֶּׁר נִוְלְדָה בְּתוּ שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא, הִגִּיעוּ אֵלָיו חוֹזִים בְּכּוֹכְבִים וְאָמְרוּ לוֹ: "רוֹאִים אַנּוּ כִּי בִּתְךָ תָּמוּת בְּיוֹם הַתְּנַתָּה". רַבִּי עֲקִיבָא שָׁמַח עַל לְדוֹת בְּתוּ, אַךְ הֶצְטַעַר לְמִשְׁמַע הַבְּשׁוּרָה הַקְּשָׁה. הוּא חָשַׁשׁ וְהִתְפַּלֵּל לֵה' שְׂיֻצִיל אֶת בְּתוּ.

חֲלִפּוֹ שָׁנִים, וְהִנֵּה הִגִּיעַ מוֹעֵד הַחֲתָנָה. בְּאִמְצַע הַסְּעוּדָה נִכְנַס לְאוּלָם עֲנִי, שֶׁבִקֵּשׁ לְהִכְנִיס מִשְׁהוּ לְפִיו. אוּלָם, כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָיוּ תְּפוּסִים, וְהוּא כְּמַעַט עָזַב אֶת הַמְּקוֹם. אַךְ אַז, הַבְּחִינָה בּוֹ הִפְלָה, בְּתוּ שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא וְנִתְּנָה לְעֲנִי אֶת מְנַתָּה.

הַחֲתָנָה הִסְתִּימָה. הִכְלָה הִגִּיעָה לְבֵיתָהּ, וְאֶז הוֹצִיאָה אֶת הַסֶּכֶה שֶׁקָּשְׁטָה אֶת שַׁעְרָהּ וְנִעְצָה אוֹתָהּ בְּחֹר שְׁהִיָּה בֵּין אֲבֵנֵי הַסִּיר. לְסַחֲרָת בְּבִקְרָה, כְּאִשֶּׁר פָּנְתָה לְהוֹצִיא אֶת הַסֶּכֶה רָאֲתָה מְאֹחֲרֶיהָ נָחַשׁ מִתּ.

סִפְרָה הִכְלָה לְאֲבִיָּה עַל הַנֶּס הַגָּדוֹל שֶׁאַרַע לָהּ, שֶׁנֶּצְלָה מִהַכְּשֶׁת הַנָּחַשׁ.

שָׂאל אוֹתָהּ רַבִּי עֲקִיבָא: "הֵאֵם עָשִׂית מַעֲשֵׂה סִיחַד בְּאוֹתוֹ יוֹם?"

כְּאִשֶּׁר שָׁמַע עַל הָאַרְחָה שֶׁנִּתְּנָה לְעֲנִי, הִבִּין כִּי בְּזָכַת מַעֲשֵׂה זֶה נֶצְלָה בְּתוּ וְאָמַר: "צְדָקָה - תִּצְלִיל מִסּוּת".

"דוֹפְקִים בְּדִלְת", קָרָאָה אִמָּא וּבִקְשָׁה מְרִיקֵי לְפִתְחָ אֶת הַדִּלְת.

מְאֹחֲרֵי הַדִּלְת עָמְדוּ שְׁתֵּי נָשִׁים שֶׁאֶסְפוּ כֶּסֶף לְהִכְנִסֵת כְּלָהּ. "אֵת יְכוּלָה לָתֵת לָהֶם אֶת הַכֶּסֶף שֶׁקָּבַלְתָּ עִדָּךְ בְּסַכְלָת", אָמְרָה אִמָּא. רִיקֵי בְּדָקָה בְּאַרְנָקָה וְרָאֲתָה כִּי נִשְׂאָר שָׁם בְּסָךְ הַכֹּל חֲצִי שֶׁקָּל.

"מָה, לָתֵת כְּזֶה קֶצֶת כֶּסֶף?", הִתְפַּלְאָה רִיקֵי.

דוֹדָה רֹאת הוֹצִיאָה עוֹד שֶׁקָּל מְאַרְנָקָה, הִגִּישָׁה לְרִיקֵי וְאָמְרָה:

"כָּל מִטְבַּע חֲשׁוּבָה

לָקִים אֶת הַמְּצוּה

אֶפְלוּ עֶשֶׂר אַגוּרוֹת

עַל הָאָדָם מְגוֹנוֹת וְשׁוֹמְרוֹת

לֹא חֲשׁוּב כְּמָה, אֲלֵא אִיךְ

הַעֲקֵר לָתֵת בְּשִׂמְחָה וְלַחֲיֵךְ".

אִמָּא הִצִּיעָה לְנָשִׁים כּוֹס שְׁתִּיָּה, וְהֵן הוֹדוּ לָהּ וְהִמְשִׁיכוּ הַלָּאָה. אַחֲרֵי שְׂרִיקֵי סָגְרָה אֶת הַדִּלְת, הִיא שְׂאֲלָה: "דוֹדָה רֹאת, אֶבֶל לְפַעְמִים אִין לִי בְּכָל כֶּסֶף, אֶפְלוּ לֹא עֶשֶׂר אַגוּרוֹת. אַז מָה אֲנִי אַעֲשֶׂה?".

דוֹדָה רֹאת חִבְקָה אֶת רִיקֵי וְאָמְרָה:

"אִיזוֹ יְלָדָה צְדִיקָה,

רוּחָה לְתֵרֵם צְדָקָה

לֹא רַק לָתֵת כֶּסֶף זוֹ מְצוּה

אֶפְשֶׁר גַּם עֲזָרָה, אוֹ מִלָּה טוֹבָה

כָּל נְתִינָה - מְצַטְרֶפֶת לְעֵרְמַת זְכוּת גְּדוּלָה

שֶׁמְקַרְבֵּת אֶת הַגְּאֻלָּה".

בְּאוֹתוֹ עָרַב, חִלְקָה דוֹדָה רֹאת דְּמֵי חֲנֻכָּה לְיְלָדִים, וְגַם לְרִיקֵי כְּפוּבָן. רִיקֵי שִׂמְחָה שְׂתוּבָל לְקִנּוֹת אֶת הַמְּשֻׁחָק שֶׁרָצָתָה, אַךְ לֹא פָחוֹת הִיא שִׂמְחָה שֶׁכַּעַת הִיא יְכוּלָה לָתֵת צְדָקָה (מַעֲשֵׂר) מִהַכֶּסֶף שֶׁלָּהּ!

הלכה ומנהג

- ש' לת' מעט (10%)
מכסף שפרויחים.
- חשוב לתת צדקה סבר פנים יפות ובמלים טובות.
- טוב לתת צדקה לפני התפלה.
- נוהגים לתת צדקה לפני הדלקת נרות שבת קדש ועדיף לקפת רבי מאיר בעל הגס של כולל חב"ד.
- הרבי בקש לקבצ קפת צדקה במטבח, באפן שהקפ ה תהי ה חל ק בלתי נפרד מהמטבח, ולפני כל בשול לתת בקפה זו צדקה.
- בחדר ילדים, חדר צבאות ה', יש להניח קפת צדקה. כדאי שלכל ילד וילדה תהיה קפה אישית עם שמם.

משתעשעים

צפן

לפניכן צפן א"ת ב"ש. פענחו את אמרת חז"ל:

הקדצ אהמכ י"פפא

א=ת	ה=צ	ט=נ
ב=ש	ו=פ	י=מ
ג=ר	ז=ע	כ=ל
ד=ק	ח=ס	

תני מטבע צדקה לפני התפלה לקפת הצדקה שבחדרך.

משימה

חנוכיה	נטילת ידים	צדקה

נושא: תפלה

ספור
שיחה עם המלך

באמצע הדרך עמד לו יהודי, שקע בתפלתו. מרחוק נשמעה דהירת סוס, היה זה השר שהתקרב לעבר היהודי. השר ברוך את היהודי, אך היהודי לא ענה לו ואף לא הפנה את מבטו. נסה השר לקרא ליהודי בקול רם, אך גם הפעם לא זכה למענה. סוף סוף סיים היהודי את תפלתו. הוא פנה אל השר וברכו לשלום. "מדוע לא ענית לי סיד?", שאל השר בכעס. "עליך לכבד אותי!"

השיב היהודי בשאלה: "אדוני הנכבד, תאר לעצמך שהיית עומד לפני המלך, ובאמצע השיחה היה עובר במקום שר אחר, האם היית מברך אותו לשלום?"

"נדאי שלא", השיב השר, "הרי אין דבר חשוב יותר משיחה עם המלך, ומי שמתעסק במשהו אחר הרי הוא מורד בפלכתו".

הסביר לו היהודי: "התפלה היא שיחה עם מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא. לכן, אינני יכול להפסיק באמצע התפלה גם עבודה, השר החשוב.

הבין השר, ושלח את היהודי לדרך בשלום.

לומדים

"תראי את הסדור היפה שקבלנו בספנה", אמרה ריקי בהתרגשות לדודה רות והגישה לה את הסדור העטוי בקטיפה רכה.

"נפלאו", קראה הדודה ושאלה, "את כבר מתפללת מתוכו?"

"רק קצת", אמר ריקי בעצב, "אני עוד לא כל כך יודעת לקרא, כי אני רק בתחלת כתיב". היא חשבה שאולי דודה רות תצחק עליה, או תכעס. אבל הדודה רק חיכה ואמרה:

"כל אחד, גם ילדים וילדות"

יכולים במלים שלהם לבקש מה' ולהודות

את בהחלט יכולה להתפלל

אולי לא תפלות מסבכות כמו הלל,

אבל תפלה מכל הלב

זו תפלה שה' מאוד אוהב.

ובעזרת ה' כשתהיי קצת יותר גדולה

תוכלי לקרא מהסדור את כל התפלה!"

ריקי שמחה ואמצה את הסדור היקר אל לבה. היא פתחה אותו והחלה להתפלל מסך כמו בבית הספר. ונשפטיה, הוסיפה תפלה קטנה במלים שלה: "ה', תעזר לי ללמוד לקרא, נדי שאוכל להתפלל את כל התפלות שבסדור".

הַלְכָּה וּמִנְהָג

- יש להתפלל בגדיים מכבדים ובפה נקי.
- בזמן התפלה לא נוגעים בשער או בנעלים.
- מ'ברוך ש'אמר' עד סוף התפלה אסור לדבר.
- בזמן קריאת שמע אסור לספון בפה או בידים ואף לא בציננים.
- חסידים נוהגים לומר לפני התפלה "הריני מקבל עלי מצות עשה של וְאֶהְבֶּתָּ לְרַעֲךָ כְמוֹךָ".
- תפלת שמונה עשרה מתפללים עם רגלים צמודות כי אנו דומים למלאכים שעומדים על רגל אחת.
- מייד אחרי תפלת שחרית חשוב לומר תהלים. פרק של הרבי, של הרבנית, פרק אישי ותהלים של היום בחדש. ביום שאין אומרים תחנון אומרים לפני כן גם את פרק כ' כמזמור בתהלים ולא כחלק מהתפלה.

מְשַׁתְּעֵשְׁעִים

תְּפִלָּה

מוֹצָאֵי בְּתִפְזֵרֵת קְטָעִים מִהַתְּפִלָּה

ד	ב	ש	י	ב	ר	כ	ך	מ	פ
ח	ב	ת	ש	י	צ	ו	ב	ל	ב
ו	ב	ט	ה	מ	י	ח	ד	ו	א
ש	מ	ע	י	ש	ר	א	ל	ע	כ
א	ל	ק	י	נ	ש	מ	ה	נ	צ
י	מ	ו	ד	ה	א	נ	י	ו	ד
ש	ר	ה	ט	ט	ב	א	ו	ד	י
ת	ב	ת	ה	ל	י	מ	ל	א	ק
ב	ר	א	מ	ו	ד	ה	א	נ	י
ח	ב	ש	ל	ו	נ	י	ל	ע	מ

ישתבח
שמע ישׂראל

אלקי נשמה
יברכך
מה טובו

מוֹדָה אֲנִי
אֲשֶׁר יֵצֵר

הקפידו להתפלל תפלת שחרית גם בחפז. זכרו להוסיף הלל.
משימת בונוס: ספרי בשלחן שבת רעיון מתוך החוברת

מְשִׁימָה

תפילה	צדקה	נטילת ידים	חוכיה

נושא: כבוד הורים

ספור
כבוד אב ואם

רבי יהושע בן אֵלם, מחכמי הגמרא, חלם חלום. בחלומו נאמר לו כי בעולם הבא יזכה לשבת ליד ננס הקצב.

התעורר רבי יהושע וחשב בפליאה: "הרי בכל יום אני לומד תורה ומתנהג בקיים המצוות. מדוע זה נגזר עלי להיות כמו הקצב הפשוט?". החליט הצדיק לבדוק מיהו ננס הקצב, ושלח את תלמידיו למצא מיהו האיש. הלכו התלמידים מעיר לעיר, עד שפצצו את הקצב באחד הכפרים.

הלך רבי יהושע לקצב ושאלו: "אלו מעשים טובים אתה עושה?".

השיב הקצב: "יש לי אב ואם זקנים, שאינם יכולים לדהא לעצמם. בכל יום אני מאכילם ומשקם, ודואג לכל מה שהם צריכים".

כאשר שמע זאת רבי יהושע הוא קם ממוקומו, נשק את הקצב ואמר: "גדולה זכותך, ואשרי שזכית להיות חברך ולשבת לידך בגן עדן".

לומדים

"ריקי, תוכלי להוריד את הפחז?", שאלה אפא אחר הצהרים.

"אתמול אני הורדתי", אמרה ריקי, "היום שדיני תורידו!".

אפא נאנחה, זו אינה פעם ראשונה שהיא שומעת וכוחים כאלו. דודה ראת נחלצה לעזרתה. היא רצה לפזודה ושלפה מסנה כרזה מגלגלת. על הכרזה נכתב הפסוק: "כבוד את אביך ואת אמך". דודה ראת לא הסתפקה בכך, אלא אמרה:

"כשאפא מקשיבה ונותנת - זה לא חכמה לאהב,

כשהיא מבקשת וזוקקה לעזרה -

זה הזמן להכרת הטוב,

אנחנו כאן בזכות ההורים

שדואגים לנו, ועלינו שומרים

כאשר להם כבוד רוחשים -

עושים את רצונם, לפני שהם מבקשים

לכבוד הורים אין סוף, גם אם נכבד מאוד

כמה שנעשה לכבודם - מגיע להם עוד".

ריקי מהרה למטבח ולקחה את השקית. מהאשפה עלה ריח לא נעים, אבל עמק בלב, הרגישה ריקי ותחושה נעימה ומיחדת.

הלכה ומנהג

- כבוד הורים: יש לדאג לכל צרכיהם, לכבד אותם באכילה, שתיה וכדומה.
- מורא: אסור לשבת במקום המיוחד להם, ואין לקרוא להם בשמם.
- יש למלא את רצון ההורים בשמחה ובפנים מאירות, וכמוכן שאסור לטרב.
- כאשר ההורים מדברים, יש להקשיב להם בנחת, לענות בכבוד ולא לסתור את דבריהם.
- כאשר הילדים מקימים תורה ומצוות, זוהי הנחת והשמחה הגדולה ביותר להורים.
- כבוד הורים אינו רק בהתנהגות חיצונית, אלא גם במחשבה. יש להתבונן במעלות ההורים ומעשיהם הטובים.
- כשההורים ישנים יש לשמור על השקט, ואין להעיר אותם גם אם מישהו מצליץ ומבקש אותם (אלא אם כן, ברור שההורים יצטערו אם לא יעירו אותם).
- מצות כבוד הורים כוללת סבא וסבתא, וכן את האח הגדול.

משפיעים

תפא

פתרו את התשבץ, ותגלו בטור המדגש שם של תנא שהקפיד מאוד בכבוד הורים.

				1.
				2.
				3.
				4.
				5.

הגדרות:

1. ראש השנה לחסידות חל ב... בכסלו.
2. ההפך מהשך.
3. במשך 22 שנה יעקב לא היה בביתו ולא קים כבוד אב ואם, כנגד זה 22 שנה התאבל על בנו _____.
4. החדש בו אנו נמצאים.
5. "בימי מתתיהו בן _____" (מתוך 'ועל הנסים')

משימה

הציעו עזרה בבית להורים, שמרי על האחים, סיעו במסלות הבית וכדומה.

חזוכיה	נשילת ידים	צדקה	תפילה	כיבוד הורים

נושא: צניעות

ספור
צניעות

הִיָּה זֶה לְאַחַר מַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנֵיָה. הַיְהוּדִים שֶׁשָׂרְדוּ אֶת הַפְּלֶחֶמָה שֶׁהוּא בְּמַחְנוֹת פְּלִיטִים, כְּשֶׁכָּל רְכוּשָׁם הוּא הַבָּגָד שֶׁלְגוֹפָם.

בְּאַחַד הַפְּחָנוֹת הָיָה גַם הָאֲדָמוֹ"ר מְקוֹלוֹזֶנְבֵּרְג. עַל אֹפֶק שֶׁהוּא עֲצוּמוֹ אֲבָד אֶת בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ בְּשׂוֹאָה, הוּא סִיַּע לְאַחֵרִים וְתַמְךָ בַּיְהוּדִים.

יוֹם אֶחָד הִבְחִין הַצַּדִּיק בַּפְּחָנָה בְּנַעֲרָה יְהוּדִיָּה שֶׁמְסַתּוֹבֶבֶת לְלֹא גְרָבִים לְרַגְלֶיהָ. מִבְּלִי לְהִסָּס, הוּא וְתָר עַל הַגְּרָבִים שָׁלוּ, הַגִּישׁ אוֹתָם לְנַעֲרָה וְאָמַר: "בְּשִׁבְלִי הַגְּרָבִים אֵינָן חוֹבָה, הֵן רַק מַחְסוּמוֹת, וְאֵלּוּ לָךְ הֵן יוֹסִיפוּ בְּצַנִּיעוּת".

כֵּן, גַּם בְּתַנְאִים אֵלּוּ, הַצַּדִּיק לֹא הִתְרַשֵּׁם מִהַקָּר הָעוֹז, אֲלָא דָּאָג לְשִׁמּוֹר עַל כְּבוֹדָן שֶׁל בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל.

לומדים

"הַיּוֹם תּוֹרִי לְהִיּוֹת רִאשׁוֹנָה", אָמְרָה רִיקִי.

בְּכָל יוֹם בַּחֲפֹשֶׁה, אַחֲרֵי הַתְּאַרְגָּנוּת, תְּפִלָּה וְאַרְחַת בְּקָר, דִּינֵי וְרִיקִי פּוֹנוֹת לְשִׁחַק. מְכַל הַפְּשֻׁקִים, הֵן הִכִּי אוֹהֲבוֹת לְשִׁחַק בְּ'גוּמִי'.

הַיּוֹם, הָיָה תּוֹרָה שֶׁל רִיקִי לְהִיּוֹת רִאשׁוֹנָה. כְּשֶׁהִיא עֲבָרָה שֶׁלֵּב הִיא חֲשֻׁשׁה לְהַפְּסֵל, וְלָכֵן הִרִימָה אֶת מַעַט אֶת הַחֲצָאִית, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִגַּע בְּגוּמִי.

דוֹדָה רֹאת, שֶׁבְּדַיִק נִכְנָסָה לְחֹדֶר קַרְצָה לְרִיקִי וְסוֹפְנָה לָהּ לְסַדֵּר אֶת הַחֲצָאִית.

"אֲבָל אֲנִי רַק בְּבֵית, אִף אֶחָד לֹא רוֹאָה!", אָמְרָה

רִיקִי, "וְחוּץ מִזֶּה אֲנִי עֹדִין לֹא בֵּת מִצּוֹה".

דוֹדָה רֹאת לֹא וְתָרָה וְאָמְרָה:

"בְּכָל מְקוֹם אֱלֻקִים נִמְצָא וְאוֹתָנוּ רוֹאָה

וְלָכֵן, לְהַרִים אֶת הַחֲצָאִית - לֹא נָאָה.

צַנִּיעוּת הִיא גַּם בְּחֹדְרֵי חֲדָרִים

וְגַם בְּחוּץ, כְּשֶׁרָצִים וְמִמְהָרִים

עֲלִינוּ לְשִׁמּוֹר עַל צַנִּיעוּת הַחַל מְגִיל שְׁלוֹשׁ,

כִּי הַגּוֹף שֶׁלָנוּ יִקָּר וְקָדוֹשׁ,

אֶת בֵּת-מִלָּה, זוֹ זְכוּת וְגַם חוֹבָה

אֶל תּוֹתְרֵי עַל מִצּוֹה כֹּה חֲשׂוֹבָה!".

לְרִיקִי הָיָה עֹדִין חֲשׂוֹב לְהַצְלִים בַּפְּשֻׁקָה, אֲבָל הִיא הִבִּינָה שֶׁיֵּשׁ דְּבָרִים שֶׁחֲשׂוֹבִים הַרְבֵּה יוֹתֵר...

הלכה ומנהג

- צניעות בדבור - יש לדבר בשפה מכבדת ונקיה. כמו כן, לדבר בנחת ולא לצעק (במיוחד במקומות צבאיים).
- בלבישת הבגדים, יש ללבש קדם צד ימין ואחר כך צד שמאל. וכאשר פושטים את הבגדים, קדם מורידים מצד שמאל ואחר כך מימין.
- הלכות צניעות נוהגות הן בפרהסיא - במקום צבאי והן באפן פרטי - בחדרי החדרים.
- החלצה: לא צמודה, שקופה או הדוקה. לא פתוחה מדי. הפרפק יהיה מכסה בכל מצב.
- החצאית: לא צמודה, ללא פתחים, הברג תהיה מכסה בכל מצב בין בישיבה ובין בהליכה.
- גרבים: ארוכות, לכל הפחות ירכונים.
- השער: מראה מכבד ועדין. שער ארוך יש לאסור.

משפיעים

פתרי את החידה, לפי הצפון המצרף:

ל = &	א =
מ = ■	ב =
נ = Ω	ג = Ω
ס = ☒	ד = ☒
ע = ∞	ה = •
פ = ☼	ו = ◆
צ = ○	ז = ☒
ק = ☺	ח = ☺
ר = □	ט = ☒
ש = ☹	י = ≍
ת =	כ =

הקפידו גם בחפשה לגרב לכל הפחות ירכונים - גרבים מעל הברג. ושמרי על צניעות גם בזמן משחק.

משימה!

חנוכיה	נטילת ידים	צדקה	תפילה	כיבוד הורים	צניעות

שימי לב להוסיף יעלה ויבוא' בתפלה ובברכת המזון, לכבוד ראש חודש

נושא: ספור חסידי

לומדים

ספור לשמר על הניצוץ

החסיד רבי ניסן, אחד המלפידים בליובאוויטש, נהג לספר ספור חסידי לתלמידיו בסוף היום, לפני שעזבו את ה'חדר'.

למה הדבר דומה?

בעיירה הקטנה נהגו להניח גחלת בוערת בבית, שתיחזיק את חפזה כל הלילה. וכן, בבקר היו נופחים בגחלת ומפנה מבעירים את האש מחדש.

כך גם ספור חסידי בסוף היום הוא כגחלת, מפנה נפתח להדליק את האש, להפיק התלהבות וחיאת בעבודת ה' ביום החדש.

כשריקי קמה בבקר, היא הרגישה תחומה טובה מדגדגת בקצה האצבעות. היא חשבה כמה שניות ומיד נזכרה - 'הטייל'. אתמול בלילה ספר להם אבא כי יקח אותם לכפר חב"ד. הם יבקרו ב-770, ביתו של הרבי ובחנות 'קה"ת' שבבנין, כל אחד יבחר לעצמו ספר, כדמי הנכה. ריקי התלבטה איזה ספר לקנות - ספר מתח, או קומיקס מצוי.

היא אמרה 'מודה אני' ונטלה ידים (ליד המטה, כמובן). לאחר מכן קמה מהמטה כשהיא מפזזת לעצמה שיר שמח.

"האם את מגלה, על מה ולמה הצהלה?", שאלה אותה דודה רות.

"בדאי, מיד כשקמתי נזכרתי בטייל ויש לי מצב רוח", הסבירה ריקי.

"התחושה שאתה הולכים לישן בלילה - מאוד חשובה

ועד הבקר היא אותנו מלנה

לכן, כדי להתחיל בקדשה יום נוסף יהודי

חשוב לקרא לפני השנה ספור חסידי

ספור חסידי מלמד מדות טובות

ונותן חיות בקיום המצוות".

ריקי שמעה והפנימה. כעת היא ידעה בברור איזה ספר תקנה. נחשתם?

הלכה ומנהג

- לפני השנה ראי לעשות 'חשבון נפש', ולסלח למי שפגע בנו.
- קוראים מתוך הסדר 'קריאת שמע שעל המטה'.
- לפני השנה יש לנשק את המזוזה.
- לפני השנה, פדאי לקרא ספור חסידי, פדי לקחת לישן מתוך קדשה.

משפיעים

תעבא

פתרו את התשבץ ותמצאו אחול חסידי

		1.
		2.
		3.
		4.
		5.
		6.
		7.
		8.
		9.
		10.
		11.
		12.
		13.

1. המכה התשיעית במצרים
2. אשתו של יעקב (אחות רחל)
3. שושנה
4. המנהיג שהוציא את בני ישראל ממצרים
5. עוד שושנה
6. אביו של אברהם
7. הראשון משבעת המינים (פתיב חסר)
8. ההפך מהתקלה
9. ההפך מלילה
10. האות הרביעית
11. אחד המאורות - לבנה
12. "כשעמדה מלכות _____ הרשעה" (מתוך 'על הנסים')
13. מצוה לאכלל בפסח

קראי/בקשי ממבגר לספר לך ספור חסידי לפני השנה

משימה!

חזוכה	נטילת ידים	צדקה	תפילה	כיבוד הורים	צניעות	ספור חסידי

שימי לב להוסיף 'יעלה ויבוא' בתפלה ובברכת המזון, לכבוד ראש חדש

נושא: התקשרות

לומדים

ספור
נסיעה לרבי

ר' אברהם דב-בער, חסיד של אדמו"ר
הצמח צדק, מתאר את נסיעתו לרבי בפעם
הראשונה בילדותו:

השכם בבקר עוררתני אפי למהר להתלבש,
והחזקה מיחדת חבשה אפי את הנגד החדש
אשר תפרה לי, ואתה עלי ללבוש רק בשבת
קדש, ובעת שאזכה לכנס לכ"ק אדמו"ר...

לעולם לא אשכח הנסיעה ההיא, ורשומה
נחקקה בלבי. כארבע עגלות רתומים לשנים
שנים סוסים יצאנו מהאמיל, ועל כל עגלה
נמנו חמש עשרה נוסעים, כלם שמחים עליונים
וטובי לב. העגלות שמשו רק בתור מקום
מנוחה, פי הרב היו הולכים רגלי, בשמחה
ובענג לא יתאר...

זוכר הנני איך נכנסתי אז עם אבא לכ"ק
אדמו"ר. בהכנס אבא למקום שבת כ"ק
אדמו"ר, הגביה הרבי עיניו מהספר ויבט
בפני אבא ובפני. אבא רעד בכל גופו, וגם
אני נבהלתי והתחלתי לבכות בלחישא... אבא
עמד דומם, ראשו כפוף למטה, ומעיניו נשרו
נטפי דמע על הרצפה. ברגעים הראשונים
עוד התאפק מבלי הרים קולו, אבל כעבר
זמן מה התפרץ בקול בוכים. נשראיתי שאבא
בוכה, נתפנץ לבבי ואבכה חרישית, ואביט
בפני קדשו של כ"ק אדמו"ר.

כעבר רגעים אחדים פתח עיני קדשו ויביט
עלי, ויאמר: "תהי שקדן ואל תהי הולך בטל,
ויעזרך ה' יתברך להיות למדן וחסיד". אבא
ענה אמון בקול רם ואני אחרי.

כצאתנו את פני הקדש, לקחני אבא על
זרועותיו ויצא במחול עם החסידים הששים
ושמחים ברוקדים ובשירים...

"את תסעי ללואת את הדודה לשדה התעופה", בשורה אפא
לריקי.

ריקי שמחה מאוד, אך היתה עצובה בגלל הפרדה מדודה
ראת. היא אהבה מאוד את הדודה ואת ספריה המעניינים.

"אז יותר לא נשמע את הספרים שלך?", שאלה ריקי.

"בדואי שתוכלי", חיכה דודה ראת וצבטה בלחייה של ריקי.
"יש טלפון!".

"אבל להתקשר זה עולה הרבה כסף, במיוחד אם מתקשרים
למישהו בחוץ לארץ, לא?", שאלה ריקי.

"אל תדאגי, אני אוכל להתקשר אליך", הרגיעה אותה דודה
ראת וספרה: "את יודעת, יש מישהו בחוץ לארץ שאפשר
להתקשר אליו בלי כסף, בכלל!".

"באמת?", התפלאה ריקי, "מפוש בחנם? ואפשר להתקשר
מתי שרוצים?".

דודה ראת הנהנה בראשה ואמרה:

"חסידים אל הרבי מתקשרים

על ידי למוד והנהגה חסידית מתחברים

נגונים מקשרים אותנו לרבי, במחשבה

ודרך נוספת - להתקשר על ידי דו"ח וכתובה

אפשר לשון תנאי בעל פה ברחוב.

ואפשר גם להסתכל בתמונה ועל הרבי לחשב."

דודה ראת כמעט והמשיכה לחרוז, אך פתאום נזכרה במשהו.
היא נברה במזודה ולבסוף שלפה משם תבילה עטופה בנייר
צבעוני. היא הגישה את הפתנה לריקי ואמרה:

"זוהי דרך להודות, וגם להשאיר מזכרת

לידה חסידית נהדרת!"

ריקי פתחה בזהירות את הנייר ומצאה תמונה של הרבי
במסגרת מכספת. היא תלתה את התמונה על מסמר שהיה
בקיר ויצאה ללואת את הדודה ראת.

ריקי שמחה שתוכל להתקשר ולדבר עם הדודה ראת, ושמחה
לא פחות ללמד על האפשרות והדרכים להתקשר אל הרבי,
נשיא הדור.

הלכה ומנהג

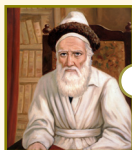
- נוהגים לכתב פ"נ (פדיון נפש) בתאריכים סתומים: י' שבט, ג' תמוז, ערב ראש השנה, יום ההולדת ועוד.
- לפני קתיבת פ"נ נוהגים לטל ידים.
- את הפ"נ אפשר להניח בקנטרס או ספר של הרבי ואחר כך לשלח ל'אהל'.
- לפני ההתקשרות: לסוד תורת הרבי, התחברות עם ידידי אנ"ש והתמימים בלמודם והתעודתם, קיום בקשת הרבי באמירת תהלים ובשמירת זמני הלמוד.
- התקשרות לרבי בשלשת הלבגשים היא: סחשכה - על ידי נגון. דבור - על ידי דבר תורה שיחה או מאמר. מעשה - על ידי ספור חסידי וקיום הוראות הרבי.
- הרבי אמר פעם לסישהו שפשושני תניא בעל פה ברחוב מתקשרים אליו משום שגם הוא, הרבי, נוהג כן.
- כאשר מתבוננים בתמונה של הרבי - רועה אמת, גם הרבי מביט באותה שעה על נשמתו של היהודי וזה מועיל לו בכל הפצטרן.

משפיעים

לפניה תמונות של אדמו"רי חב"ד. מתחי קו בין התמונה לשם המתאים.

הרבי נשיא דורנו.

הרבי הרש"ב.

הרבי הר"י צ.

אדמו"ר הזקן.

אדמו"ר הצמח צדק.

בצעי אחת מאפני ההתקשרות: צפי בוידאו של הרבי / כתבי מכתב לרבי / האזני לנגונים חסידיים.

משימה!

התקשרות	ספור חסידי	צניעות	כיבוד הורים	תפילה	צדקה	נשילת ידים	חזוכיה

צַבְעֵי אֶת הָאוֹתִיּוֹת:

י - צָהָב,

ו - כָּחֹל,

מ - יָרוֹק,

נ - אָדָם,

ו - כָּתָם,

ר - חוּם.

ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
ץ	י	ל	ע	י	ז	ס	י
ק	ר	ג	ז	נ	ך	כ	מ
ר	ק	א	נ	ט	ם	מ	פ
ת	ץ	נ	ש	ד	מ	ג	כ
ש	נ	ד	ג	מ	כ	ע	ח
נ	א	ט	מ	ם	פ	ז	ס
ט	ם	מ	פ	ז	ס	ב	ה
ם	מ	פ	ז	ס	ב	ה	צ
מ	ך	ף	ק	א	ט	ם	פ
ך	ף	ק	ר	א	ט	ם	פ
ל	ך	ף	ק	א	ט	ם	פ
ח	ל	ך	ף	ק	א	ט	ם
ג	כ	ע	ח	ל	ך	ף	ק
ץ	ש	ד	ג	כ	ע	ח	ל
ה	צ	ת	ץ	ש	ד	ג	כ
ט	ם	פ	ז	ס	ב	ה	צ
ל	ך	ף	ק	א	ט	ם	פ
ם	פ	ז	ס	ב	ה	צ	ת
ל	ך	ף	ק	א	ט	ם	פ
ה	צ	ת	ץ	ש	ד	ג	כ
ט	ם	פ	ז	ס	ב	ה	צ
ל	ך	ף	ק	א	ט	ם	פ
ם	פ	ז	ס	ב	ה	צ	ת
ל	ך	ף	ק	א	ט	ם	פ
ף	ק	א	ט	ם	פ	ז	ס
ג	כ	ע	ח	ל	ך	ף	ק
ר	צ	ת	ץ	ש	ד	ג	כ
נ	נ	פ	ז	ס	ב	ה	צ
ל	ך	ף	ק	א	ט	ם	פ
ם	פ	ז	ס	ב	ה	צ	ת
ל	ך	ף	ק	א	ט	ם	פ

ש	ט	א	ח	ם	ך	ף	ץ	ת	ש	ק	צ	פ	י	ע	ס	ל	כ	ט
י	ת	ץ	י	צ	ב	י	ם	ל	י	ד	ג	ף	ו	ח	ד	ב	י	ם
מ	פ	ש	נ	ב	ג	ר	ז	א	ן	ס	ל	ג	ו	פ	ב	ת	ן	ש
ע	מ	ג	ח	נ	ת	ך	ף	ך	ן	ל	ח	ו	ג	כ	ן	ד	ד	ש
ל	ך	מ	ף	ק	נ	א	ט	ר	ם	פ	ן	ז	ו	ס	ן	ב	ה	ר
ב	ה	צ	מ	ת	ץ	נ	ש	ד	ר	ג	כ	ן	ו	צ	ת	ר	ץ	ר
צ	ת	ץ	ש	מ	ד	ג	נ	כ	ע	ר	ח	ל	ו	ך	ף	ר	ק	ד
ת	ץ	ש	ד	ג	מ	כ	ע	נ	ח	ל	ר	ך	ו	ף	ר	ק	א	נ
ז	ס	ב	ה	צ	ת	מ	ת	ץ	נ	ק	ש	ר	ו	ר	א	ט	נ	ט
ז	ס	ב	ה	ב	צ	ת	מ	ץ	ש	נ	ד	ג	ו	כ	ע	נ	ח	ל
ז	ס	ב	ה	צ	ת	ץ	ש	מ	ד	ג	נ	כ	ו	ע	נ	ח	ל	מ
פ	ז	ס	ב	ה	צ	ת	ש	מ	ד	ג	נ	ו	נ	כ	ע	מ	ח	פ
א	ט	ם	פ	ז	ס	ב	ה	צ	ת	מ	ץ	ש	ו	ד	ג	מ	כ	ע
ך	ף	ק	א	ט	ם	פ	ז	ס	ב	ה	מ	צ	ו	ת	מ	ץ	ש	ד
ד	ג	כ	ע	ח	ל	ך	ף	ק	א	ט	ם	מ	ו	מ	ב	ה	צ	ת
ת	ץ	ש	ד	ג	כ	ע	ח	ל	ך	ף	ק	א	ו	ם	פ	ז	ס	ב
פ	ז	ס	ב	ה	צ	ת	ץ	ש	ד	ג	כ	ע	ו	ל	ך	ף	ק	א
ף	ק	א	ט	ם	פ	ז	ס	ב	ה	צ	ת	ץ	ו	ד	ג	כ	ע	ח
ז	ס	ב	ה	צ	ת	ץ	ש	ד	ג	כ	ע	ח	ו	ך	ף	ק	א	ט
ע	ק	א	ט	ם	פ	ז	ס	ב	ה	צ	ת	ץ	ו	ד	ג	כ	ע	ח
ת	ץ	ש	ד	ג	כ	ע	ח	ל	ך	ף	ק	א	ו	ם	פ	ז	ס	ב
פ	ז	ס	ב	ה	צ	ת	ץ	ש	ד	ג	כ	ע	ו	ל	ך	ף	ק	א
ף	ק	א	ט	ם	פ	ז	ס	ב	ה	צ	ת	ץ	ו	ד	ג	כ	ע	ח
ז	ס	ב	ה	צ	ת	ץ	ש	ד	ג	כ	ע	ח	ו	ך	ף	ק	א	ט
ע	ק	א	ט	ם	פ	ז	ס	ב	ה	צ	ת	ץ	ו	ד	ג	כ	ע	ח
א	ט	ם	פ	ז	ס	ב	ה	צ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	ך
ע	ח	ל	ך	ף	ק	א	ט	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ת	ץ	ש	ד	ג	כ	ע	ר	ר	ר	ר	ר	ר	ר	ר	ר	ר	ר	ר
פ	ז	ס	ב	ה	צ	נ	נ	נ	נ	נ	נ	נ	נ	נ	נ	נ	נ	נ
ף	ק	א	ט	ם	פ	ז	ס	ב	ה	צ	ת	ץ	ש	ד	ג	כ	ע	ח
ז	ס	ב	ה	צ	ת	ץ	ש	ד	ג	כ	ע	ח	ח	ך	ף	ק	א	ט
ע	ק	א	ט	ם	פ	ז	ס	ב	ה	צ	ת	ץ	ץ	ד	ג	כ	ע	ח

בְּלִבּוֹלֵי מַלִּים לַחֲנֻכָּה

סִדְרוּ אֶת הָאוֹתִיּוֹת בְּסֵדֶר אַחֵר וְתִמְצְאוּ מַלִּים הַשִּׁיכוֹת לַחֲנֻכָּה.

תשובות - סופגניה, מתתיהו מפפי, סביבון, יהודה, בית
המקדש, מודיעין, חנוכה, גרות, אנטיוכוס

_____ כח הנוי:

_____ תורן:

_____ הד הוי:

_____ מי כב:

_____ תת היום:

_____ בת שקד ימה:

_____ כוסו אנטי:

_____ סבון בי:

_____ פגיה ונס:

_____ די עין מו:

מַלִּים שֵׁשׁ "יֵס" בְּסוּפֵן:

גַּמַּד

כְּלֵי רֶכֶב לְעֶזְרָה רֵאשׁוֹנָה

מֵה קָרָה לַיהוּדִים בַּחֲנֻכָּה

כְּלֵי מְאוּר עִם סוּלָלוֹת

לְמִי שֶׁבִּוְרַח מֵהָר אֹמְרִים שֶׁהוּא

עֲנֵשׁ כֶּסֶף

לְיַחִיד שֶׁל מְכַנְסִים קוֹרְאִים

פְּרֵי טְרוּפֵי מִתְחִיל בְּ-א'

הַכֵּת קַפְסָא לְדַמֵי הַחֲנֻכָּה

הוֹרְאוֹת הַכָּנָה:

1. כְּתֹבִי אֶת שְׁמֶךָ.
2. גִּזְרִי אֶת הַשְּׂרֻטוֹט לְפִי הַקָּיִם הָאֲדָמִים.
3. קְפְּלִי לְפִי הַקָּיִם הַשְּׁחֹרִים.
4. הַדְּבִיקִי בַּמָּקוֹם הַמְּסוּמָן 'דְּבִק'.
5. הַקַּפְסָא מוֹכָנָה לְשִׁמוּשׁ.

אשדנו שחסידים אנהנו

תזכנית שנתית "בית חיה" תשע"ב

צבאות ה'

חב"ד

ביתר עילית

בית חיה